

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 17 września 2019 r. w sprawie V Ka (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie II K (...),
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 19 października 2020 r.
zażalenia oskarżycielki subsydiarnej J. S.
na zarządzenie z dnia 20 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKo (...),
odmawiające przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 lipca 2020 r. o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić swą niewłaściwość i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...).

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku J. S. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. w sprawie II K (...). Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła J. S. . Zarządzeniem z dnia 20 sierpnia 2020 r. odmówiono przyjęcia tego zażalenia, a powodem tej decyzji było stwierdzenie złożenia środka odwoławczego z przekroczeniem 7-dniowego terminu zawitego, przewidzianego dla dokonania tej czynności. J. S. złożyła zażalenie na

przedmiotowe zarządzenie. Wyraziła stanowisko, że wniesienie środka odwoławczego od powyższego postanowienia z przekroczeniem ustawowego terminu nie nastąpiło z jej winy, gdyż poinformowała sąd, że w pierwszej kolejności złoży wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w tym orzeczeniu, a dopiero następnie środek odwoławczy, na co nie otrzymała „sprzeciwu czy też pisma pouczającego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. dotyczy szczególnego trybu w zakresie wniosków o wznowienie, które zostały złożone przez osoby niebędące adwokatami lub radcami prawnymi oraz określa sąd właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie wydane na tej podstawie prawnej. Właściwy do rozpoznania jest ten sam sąd, który wydał zaskarżone postanowienie, orzekający w składzie trzech sędziów. Skoro zatem sąd ten jest właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie merytoryczne, wydane w trybie art. 545 § 3 k.p.k., to i ten sam sąd pozostaje właściwy, zgodnie z treścią art. 466 § 2 k.p.k., do kontroli zarządzenia odmawiającego przyjęcia zażalenia. Instytucja określona w przepisie art. 545 § 3 k.p.k. ma charakter *lex specialis* wobec przepisu art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. Jeżeli bowiem na postanowienie merytoryczne, wydane przez Sąd Apelacyjny w kwestii odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, to konsekwentnie również na zarządzenie wydane w toku tego postępowania nie może przysługiwać środek odwoławczy do Sądu Najwyższego. Innymi słowy, zgodnie z treścią art. 466 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k. sąd właściwy do rozpoznania środka odwoławczego od postanowienia wydanego na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. jest także sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie jego przyjęcia. Przepis art. 545 § 1 k.p.k. upoważniający m.in. do stosowania art. 429 k.p.k. oraz art. 530 k.p.k. w postępowaniu wznowieniowym będzie miał zastosowanie tylko do tych wniosków o wznowienie postępowania, co do których nie wydano postanowienia o odmowie ich przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy nie jest więc sądem właściwym do rozpoznania zażalenia w przedmiotowej sprawie. Mając na uwadze powyższe orzeczono zatem jak w sentencji postanowienia.

